

ח' באב התשס"ו

חיים עם הטרור – התבזרות ולא התכנסות

במחוזותינו, גם בין היהודים וגם בין הגויים בסביבה- לבנונים וערביי א"י, המנהיגים לא רגילים לקבל אחריות על מעשיהם ועל תוצאותיהם. כך אלו שביצעו את אוסלו, את הבריחה מנחלת נפתלי בלבנון, וגם מחבל עזה בשנה שעברה.

העובדות כיום במלחמת לבנון החדשה, ובתקיפות הערביות בכל רחבי א"י, של ערביי עזה, ערביי יהודה ושומרון וערבים אזרחי ישראל – טופחות על פנינו. העתיד איננו משלה יותר, נצטרך להמשיך ולחיות את הטרור עוד זמן רב ובכל הגזרות, אולם, אפשר כבר להסיק 2 מסקנות ביניים:

א. המודיעין הוא המפתח המרכזי ללחימה, בכל מקום שיש לנו מודיעין טוב אנו מצליחים הרבה יותר, ובמקום שאין לנו, אנו יוצאים וידינו על ראשינו.

ב. והיכן יש לנו מודיעין טוב יותר? במקומות שיש לנו עירוב וקירבה מקסימלית עם הערבים, וכך נוצרים קשרים עם הטובים שבהם, המסייעים לכוחותינו, לפחות במודיעין. כך המצב ביהודה ושומרון ובשאר רחבי המדינה. באיזור עזה שנעזב, המצב גרוע יותר, ובדרום לבנון, שננטש תוך כדי בגידה בבעלי בריתנו הלבנוניים, המצב גרוע עוד יותר.

תקיפות הטרור מתחלקות ל-3 סוגים: התקיפות ממרחק- טילים, קטיושות, קסאמים ומרגמות; מטענים ומחבלים מתאבדים; פיגועי ירי בדרכים ובמקומות ישוב. הפגיעה הקשה ביותר של הטרור היא באיזורים של אוכלוסייה צפופה. ראינו זאת היטב בנהריה ובחיפה, וגם בערים אחרות: ת"א, נתני-ה, חדרה, עפולה, ירושלים. ככל שהאוכלוסייה מפוזרת, כמות הנפגעים מפעולות טרור נמוכה יותר. יש חשיבות לביזור האוכלוסייה, כדי למנוע או לצמצם כמות הנפגעים מאירועי טרור.

על כן, מסקנה ראשית ממלחמת הלבנון והדרום הזאת היא, להרחיב את תפרוסת האוכלוסייה היהודית ודווקא בקרב ובסמוך לאוכלוסייה הערבית. מבחינה דמוגרפית כיום במרחבי א"י (למעט רצועת עזה) יש 67% יהודים ו-33% נכרים. מבחינה גיאוגרפית - יישובית היהודים פרוסים ומכונסים ב-

20% מן השטח והמיעוט הנכרי ב-80% מן השטח המיושב. תיקון המצב זה ושיפור התפרוסת היהודית היא צורך לאומי ובטחוני גם יחד. מסקנה זו מתחזקת עוד יותר, אם נצטרך, חס חלילה, לחיות בצילו של איום גרעין מעל ראשינו. אם על אף כל אמצעי ההגנה, יפלו על מדינת ישראל מכונסת 2 פצצות אטום- הן עלולות למחוק רבע מתל אביב, ואולי את רוב יכולת ההיי-טק שלנו. אם לעומת זאת תחייה האוכלוסייה היהודית מבוזרת, תהיה תוצאת התקפה זאת- 100 יהודים הרוגים. ישנן 2 נקודות אמוניות שצריך לתת עליהן את הדעת: א. יש להניח שתגבר יראת ה', כשכל אחד יהיה ער שכל רגע יכולה ליפול עליו מכה משמים, או באוטובוס ברחוב, וחסדי ה' יצילנו מזאת. ב. הצורך העצום שנחיה בהתבזרות, למעשה יאלץ אותנו לקיים את מצוות יישוב ארץ ישראל ובניינה. אם היו כאלה מתוכנו שהתרחשו בה, או אפילו לעגו לה, ייצטרכו לעשות המצווה מאונס, ופחד האויב.

ייתן ה' אחריות, פכחון ופיקחות למנהיגינו לצעוד בדרך הנכונה, מבחינה אסטרטגית ומבחינת חיזוק הברית עם בעל בריתנו ומושיענו היחיד, הקב"ה.